

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *A margitszigeti hőforrás vize*

Cím: *a dolgozók otthonában*

Forrás:

hatalmas

453. I. 27.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Összteljesítés

Tárgy

662.6

Hely

Idő

" 1953. "

Személy

Helyszám

1385 — AI

(Tudósítónktól.)

„Bizony, finom dolog ez a szocialista szovjethatalom! Igy kiált fel Majakovszkij ismert versében Iván Kozirev vasöntő, amikor új lakásába költözve kipróbálja a fürdőszoba oszilláló csapjaiból zuhogó melegvizet. Az embernek önkénytelenül ez a Majakovszkij-verssor jut eszébe, amikor a Margithíd környékén lévő pesti házakban járva, azokkal a dolgozókkal beszél, akiknek lakásába az elmúlt napokban vezették be a margitszigeti hőforrás melegvizét.

A mi hazánk és fővárosunk igen gazdag hőforrásokban. Az egyik ilyen forrásból, a margitszigeti Sportuszoda közelében lévő 2. számú forrásból percenkint 1500 liter 69 fokos víz tör föl. Tizennégy éve fúrták a forrást — s tizenhárom évig kárbavesztett vízének nagy része: nem kevesebb, mint 1000 köbméter naponta. Mindössze a Sportuszoda és néhány kisebb margitszigeti üzem használta fel a víznek egy kis részét.

Egy évvel ezelőtt a Fővárosi Fűtéstechnikai Gazdasági Iroda dolgozói hozzáláttak, hogy hasznosítsák ezt a hatalmas értéket. Munkájukban nagy segítséget kaptak az itjtárt szovjet mérnököktől, köztük Sz. K. *Lebegyev* távfűtési szakembertől. Mozgalmassá vált az élet a forrás vidékén, a sziget fái alatt. Nagyteljesítményű szivattyútelepet építettek, különleges, rozsdamentes réteggel bélelt csöveket

raktak le és vezettek át a Margithíd vas-szerkezete alatt Pestre. Ezeket bekötötték a melegvízhálózattal felszerelt, központi-fűtéses dunapartmenti házak vezetékébe — s ma mintegy nyolcezer dolgozó fürdőszobájának csapjából zuhog a margitszigeti hőforrás vize. A vezetékhalozatot állandóan tovább bővítik, s így az idén összesen 14.000 dolgozóhoz jut el a melegvíz.

Többezerméteres utat tesz meg a hőforrás 69 fokos vize, amíg több mint 300 méterre a föld színe alól előtör, s a Margitszigetről, a hídon át a hálózat legtávolabbi pontjára, az Ipoly-utca sarkára ér. Mégsem veszt többet a hosszú út alatt hőmérsékletéből, mint — két fokot. Átlag 1.20 méterrel a föld színe alatt, falazott csatornában hófehér, vattaszerű üvegyapot-szigeteivel körülvéve halad a csövezeték: ez biztosítja hőfokát. Még ebben az évben befejezik a forrás mellett egy hatalmas, 300 köbméteres földalatti medence építését. Ez hatalmas mennyiségű forróvizet állandó tartalékolását teszi majd lehetővé.

Az építkezést nemcsak hosszas tervező és számítási munkálatok előzték meg — hanem kemény harcok is. Az elképzelés még a szakemberek szemében is nehezen megvalósíthatónak tűnt. Az a néhány mérnök azonban, aki a távvezeték megépítését javasolta, mégis **bebizonyította**, hogy

a terv reális; nagyjelentőségű népgazdaságunk számára.

Mert minden csepp víz, ami a föld mélyéből eljut ezekbe a házakba — szívet takarít meg! Évi 750 vagon szén megtakarítását eredményezi a forrás teljes kihasználása s még ebben az évben megvalósítják a terv kétharmadát. A Pannónia-utcaig jut el az idén a melegvíz. Ezzel mintegy 500 vagon szén szabadul majd fel, 500 vagonnal több jut erőműveink, gyáraink, mozdonyaink fűtésére! Ez a szám még jócskán megnövekszik, ha később fűtésre is felhasználják majd e hőforrás vizét. Egyelőre két házban folytatnak ilyen fűtési kísérletet, s ezekben a házakban most 22—24 fokos a szobahőmérséklet.

Az építkezés nem ér véget a margitszigeti 2. számú forrás kihasználásával. Távolabbi terv szerint a Széchenyi-fürdő két hőforrását is bekapcsolják a melegvíz-hálózatba, így összesen negyvenezer dolgozóhoz juttatják el a melegvizet. Azokat a nagy dunaparti házakat is ellátják majd a hőforrás vizével, amelyeknek ma még nincs melegvíz-hálózatuk. A vidéki hőforrások vízének hasznosítását is megvalósítják, meglegházákat, kísérleti növénytermesztő telepeket fűtenek majd vele. Szocializmust építő országunk hazánk minden természeti értékét felhasználja arra, hogy még szebbé, jobbá tegye a dolgozók életét.